

Toisessa valitusperusteessaan Wolf Oil väittää, että valituksenalaisella tuomiolla on rikottu tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, koska siinä on sovellettu virheellisesti sekaannusvaaraa koskevia periaatteita. Valitusperuste on jaettu kolmeen osaan. Toisen valitusperusteen kaksi ensimmäistä osaa koskevat unionin yleisen tuomioistuimen ja unionin tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä vahvistetun sen periaatteen virheellistä tulkintaa, jonka mukaan tavaramerkkien väliset merkityssisältöjen erot voivat tasapainottaa niiden lausuntatavan ja ulkoasun samankaltaisuuksia. Toisen valitusperusteen kolmannessa osassa arvostellaan valituksenalaista tuomiota siitä, että sekaannusvaaran yleisessä arvioinnissa ei ole otettu huomioon tavaramerkin tosiasiallista käyttöä markkinoilla.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 20772009 (EUVL L 78, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 ja yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 muuttamisesta sekä maksuista sisämarkkinoilla toimivalle yhdenmukaistamisvirastolle (tavaramerkit ja mallit) annetun komission asetuksen (EY) N:o 2869/95 kumoamisesta 16.12.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 2015/2424 (EUVL L 341, s. 21).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 11.8.2016 – Roland Becker v. Hainan Airlines Co. Ltd.

(Asia C-447/16)

(2016/C 428/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Roland Becker

Vastapuoli: Hainan Airlines Co. Ltd.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kahdesta lennosta koostuvassa henkilökuljetuksessa, johon ei sisälly merkittävän pituista oleskelua kauttakululentokentillä, ensimmäisen matkaosuuden lähtöpaikkaa pidettävä asetuksen (EY) N:o 44/2001⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisena velvoitteen täytäntöönpanopaikkana siinäkin tapauksessa, että kanteessa esitetty, asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽²⁾ 7 artiklan mukainen korvausvaatimus perustuu toisella matkaosuudella ilmenneeseen häiriöön ja kanne kohdistetaan kuljetussopimuksen sopimuskumppaniin, joka on toisesta, mutta ei ensimmäisestä lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1).

⁽²⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 11.8.2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan ja Nousaiba Barkan v. Air Nostrum L.A.M. S.A.

(Asia C-448/16)

(2016/C 428/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan ja Nousaiba Barkan

Vastapuoli: Air Nostrum L.A.M. S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001⁽¹⁾ 5 artiklan 1 alakohdan a alakohdasta tulkittava siten, että sopimusta koskevan asian käsitteen alaan kuuluu myös matkustajille heidän lennolle pääsytään epäamisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 29[5]/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽²⁾ 7 artiklan mukainen korvausvaatimus, joka on esitetty lennosta vastaavaa lentoliikenteen harjoittajaa vastaan, joka ei ole asianomaisen matkustajan sopimuspuoli?
- 2) Siltä osin kuin asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohdasta voidaan soveltaa kysytään seuraavaa:

Onko kahdesta lennosta koostuvassa henkilökuljetuksessa ilman merkittävän pituista oleskelua kauttakululentokentällä matkustajan lopullista määränpäättä pidettävä asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan toisen luettelukohdan mukaisena veloitteen täytäntöönpanopaikkana siinäkin tapauksessa, että kanteessa esitetty, asetuksen (EY) N:o 261/2004 7 artiklan mukainen korvausvaatimus perustuu ensimmäisellä matkaosuudella sattuneeseen häiriöön ja kanne kohdistetaan ensimmäisestä lennosta vastaavaan lentoliikenteen harjoittajaan, joka ei ole kuljetussopimuksen sopimuspuoli?

⁽¹⁾ EUVL 2001, L 12, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2004, L 46, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Stuttgart (Saksa) on esittänyt 22.8.2016 – Brigitte Schlömp v. Landratsamt Schwäbisch Hall

(Asia C-467/16)

(2016/C 428/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Stuttgart

Pääasian asianosaiset

Hakija: Brigitte Schlömp

Vastapuoli: Landratsamt Schwäbisch Hall

Ennakkoratkaisukysymykset

Kuuluuko myös Sveitsin oikeuden mukainen sovittelijaviranomainen tuomioistuimen käsitteen alaan sovellettaessa tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 30.10.2007 tehdyn Luganon yleissopimuksen⁽¹⁾ 27 ja 30 artiklaa?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeuden alalla koskevan yleissopimuksen tekemisestä 27.11.2008 tehty neuvoston päätös 2009/430/EY (EUVL 2009, L 147, s. 1).
